

**A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság  
ítélete**

**Az ügy száma:** Gfv.VII.30.205/2018/6.

**A tanács tagjai:** Dr. Vezekényi Ursula a tanács elnöke, előadó bíró  
. Tibold Ágnes bíró  
. Csőke Andrea bíró

**A felperes:**

**Az alperesek:** I. rendű

II. rendű

III. rendű

IV. rendű

**Az I. és II. rendű alperesek jogi képviselője:** Dr. Imre András  
ügyvéd

**A per tárgya:** szerződés részleges érvénytelenségének megállapítása

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:** az I. és a II. rendű  
alperesek

**A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat**

**száma:** Fővárosi Ítéltábla 20.Gf.40.318/2017/5/I. számú ítélet

**Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:** Fővárosi Törvényszék  
18.G.44.075/2016/11. számú ítélet

**Rendelkező rész**

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, az elsőfokú  
bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. és II.  
rendű alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 12.700  
(tizenkettőezer-hétszáz) Ft másodfokú eljárási költséget, 82.700  
(nyolcvankétezer-hétszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget,  
továbbá az államnak - felhívásra - 48.000 (negyvennyolcezer) Ft le  
nem rótt fellebbezési eljárás illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

**Indokolás**

**A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás**

- [1] A felperes mint adós a III. és IV. rendű alperesek mint  
haszonélvezők, valamint az I. és II. rendű alperesek mint hitelezők  
2006. július 17-én ingatlan jelzálogjoggal biztosított devizában  
nyilvántartott jelzálog-típusú hitel kölcsön szerződés elnevezésű  
közjegyzői okiratban foglalt szerződést kötöttek.
- [2] A szerződés III. pontjának 2. és 3. bekezdése az alábbiak szerint  
szól:

A Szerződő felek megállapodnak abban, hogy a jelen közjegyzői okiratban foglalt kölcsönszerződés alapján az Adós terhére mindenkor fennálló kölcsön- és járuléktartozás tekintetében, annak közokirati tanúsításaként, az Adósnak a Hitelezőknél vezetett számlái és a Hitelezők vonatkozó bizonylatai alapján készített közjegyzői ténytanúsítványt fogadják el.

Az Adós és Zálogkötelezett aláveti magát annak, hogy a jelen közjegyzői okirat alapján az Adós terhére fennálló kölcsön- és egyéb járuléktartozás összegét, esetleges végrehajtási eljárás kezdeményezése esetén is, a Hitelezők felkérésére a fenti módon közjegyző tanúsítsa."

### **A kereseti kérelem és az alperesek védekezése**

- [3] A felperes módosított keresetében a kölcsönszerződés III. pont fenti rendelkezésére tisztességtelenségének megállapítását kérte. Hivatkozott a fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló 18/1999.(II.5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. § (1) bekezdés b) és j) pontjában, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 209/A. § (2) bekezdésében, illetve a 209. § (1) bekezdésében írtakra. Másodlagosan előterjesztett keresetében annak megállapítását indítványozta, hogy a kölcsönszerződés mint közjegyzői okirat jogszerűen végrehajtási záradékkal nem látható el.
- [4] Az I. és II. rendű alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. A III. és IV. rendű alperesek érdemi ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

### **Az első- és másodfokú ítélet**

- [5] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.
- [6] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, megállapította, hogy a kölcsönszerződés III. pontjának a [2] pontban idézett rendelkezései tisztességtelenek. Jogi álláspontja szerint a szerződéses rendelkezés a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés b) és j) pontjai alapján tisztességtelen. E körben hivatkozott a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 23/C. §-ában, illetve az rPtk. 242. §-ában írtakra. Utalt az Európai Unió Bírósága C-186/16. számú ítéletében írtakra is, amely szerint, ha a szerződéses rendelkezés a szerződő felek között egyenlőtlenséget okoz, az is tisztességtelen szerződési feltétel. A fenti jogi álláspontjára tekintettel a másodlagos kereseti kérelmet érdemben nem vizsgálta.

### **A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem**

- [7] Az I. és II. rendű alperesek felülvizsgálati kérelmükben annak

tartalma szerint elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérték. Többek között hivatkoztak, az EBH 2018.G.1. számú gazdasági elvi határozatban (a továbbiakban: elvi határozat) írtakban.

- [8] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

#### **A Kúria döntése és jogi indokai**

- [9] A Kúria a jogerős ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és megállapította, az a hivatkozott indokok alapján nem jogszabálysértő.
- [10] A kölcsönszerződés pertárgyát képező III. pontjával összefüggésben a hivatkozott elvi határozatában kifejtetteket változatlanul minden részletében irányadónak tekinti. Az adott ügyben a perbelivel tartalmilag a lényegét tekintve megegyező szerződéses rendelkezés tekintetében a Kúria akként foglalt állást, hogy az a bizonyítási terhet a fogyasztó hátrányára nem fordítja meg. Rámutatott, az a szerződéses rendelkezés, amely szerint a pénzügyi intézmény a saját nyilvántartásai alapulvételével jogosult a fogyasztói tartozások kimutatására és a szerződő felek az e kimutatás alapján készült közokiratba foglalt ténytanúsítványt tekintik irányadónak, nem minősül joghatályos tartozást elismerő nyilatkozatnak, ezért a bizonyítási terhet a fogyasztó számára hátrányosan nem változtatja meg és nem korlátozza a fogyasztó jogszabályon alapuló igényérvényesítési lehetőségét sem. Kifejtette továbbá, hogy a közjegyzői ténytanúsítvány kiállítását és a végrehajtási záradék kibocsátását a végrehajtást kérő e szerződéses kikötés hiányában is ugyanilyen módon és tartalommal kérhetné. Döntésének jogi indokolásában hangsúlyosan hivatkozott a rPtk. 242. §-ában, az hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 206. § (1) és (2) bekezdésében, a Vht. 21. §-ában, továbbá a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 111. § (1) bekezdésében, valamint a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés i) és j) pontjában írtakra. Mindezekre tekintettel a Kúria úgy ítélte, hogy a perbeli szerződéses rendelkezés a bizonyítási terhet nem fordította meg.
- [11] A Kúria a BH.2018.146. számon közzétett határozatában abban a kérdésben is állást foglalt, hogy az egyoldalú joglemondás fogalmi körébe csakis az a nyilatkozat vonható, amellyel a jogalany az őt kétségekívül megillető jogosultságról kifejezetten lemond. Az rPtk. 207. § (4) bekezdése értelmében az igényérvényesítésről, vagy vitatásról való lemondásnak félreérthetetlennek és határozottnak kell lennie, nincs helye a nyilatkozat kiterjesztő tartalmú értelmezésének (BH.1993.673). Utalt arra is, amennyiben nem állapítható meg egyértelműen a kölcsönszerződés valamely

rendelkezésének tartalma, a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni. Ezek figyelembevételével a perbeli kikötés nem fosztja meg a felperest a jogszabály alapján őt megillető igényérvényesítés lehetőségétől, egyensúlytalanságot nem okoz.

- [12] A Kúria a BH-ban közzétett már hivatkozott határozatában abban a kérdésben is állást foglalt, hogy a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés b) pontját helyesen hogyan kell értelmezni. A határozatban kifejtettek lényege szerint az a kikötés tisztességtelen, amely a fogyasztóval szerződő felet jogosítja fel arra, hogy maga állapítsa meg saját teljesítése megfelelőségét. A keresettel támadott szerződéses rendelkezés azonban nem tartalmaz az alperest a megjelölt körben megillető egyoldalú jogosítványt, nem érinti (nem vonja el) a velük szerződő fél, a felperes kötelmi jogát arra, hogy az alperes szolgáltatásának megfelelőségét megítélje és minősítse, így a kölcsönszerződés vizsgált pontjának tisztességtelensége ezen a címen sem állapítható meg.
- [13] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a keresetet elutasító elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

## **Záró rész**

- [14] Az eredményes felülvizsgálati kérelemre tekintettel a felperes pervesztesnek minősül, a Kúria az rPp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte ezért a felperest arra, hogy az I. és II. rendű alperes jogi képviseletével felmerült, valamint az általuk lerótt felülvizsgálati eljárási illetékből álló másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségeket fizesse meg részükre mint egyetemleges jogosultak részére. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet (3), (5) és (6) bekezdései, illetve a 4/A. § (1) bekezdése alapján, áfával növelten állapította meg, a kifejtett képviseleti munkára és az ügy bonyolultságára, valamint a meg nem határozható pertárgyértékre figyelemmel. Az illetékfeljegyzési jogára tekintettel le nem rótt fellebbezési illeték állam javára történő megfizetésére a felperes a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) és (2) bekezdése alapján köteles.
- [15] A Kúria a döntését tárgyaláson kívül bírálta el, figyelemmel az rPp. 274. § (1) bekezdésében írtakra.

Budapest, 2019. január 15.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr. Tibold Ágnes sk. bíró, Dr. Csőke Andrea sk. bíró